Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

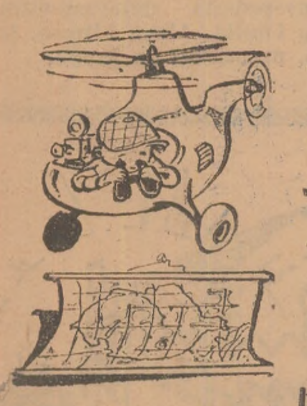
Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 50 (886) * miercuri 12 decemb. 1962 * 8 pag. 30 bani

Pregătirile au început

Interviul nostru

Pretutindeni, pionierii şi şcolarii se pregătesc să întîmpine sărbătoreşte aniversarea Republicii. Iată-ne în comuna Murgeni, raionul Bîrlad. Discutăm cu tovarăşa instructoare superioară:

— Povestiţi-ne despre aceste pregătiri.

— Să luăm, de pildă, detaşamentul claselor a VII-a care organizează o călătorie pe hartă. Pentru ca adunarea să fie mai interesantă, mai bine documentată, Bîgu Caliopia a scris la Iaşi, la noua şcoală medie din cartierul Socola, Mereuţă Aurică a scris unei foste colege care locuieşte acum în Oneşti. Alţi pionieri au scris în alte oraşe şi sate. Răspunsurile la scrisorile lor, articole din ziare şi reviste, impresiile din excursiile şi drumeţiile prin ţară — toate vor contribui la reuşita adunării.

— Pe zi ce trece, multe lucruri noi apar şi în comuna noastră, ne-a spus Antohi Virgil, preşedintele detaşamentului claselor a VI-a. Este interesant să constaţi cît de mult s-a făcut pentru viaţa fericită a oamenilor, şi cîte alte realizări vor urma. De aceea, ne-am propus să organizăm o întîlnire cu tovarăşul Anton Nasie, preşedintele Sfatului popular al comunei.

— Pe unitate vom avea o trecere în revistă a activităţii cultural-artistice, a subliniat Bîgu Caliopia. Vrem ca prin versurile şi cîntecele noastre să ne exprimăm recunoştinţa faţă de partid, dragostea pentru patria noastră socialistă.

CRISTINA ANDREI

În cinstea aniversării REPUBLICII

Din unităţi, detaşamente, grupe

● În unitatea de la Şcoala medie din comuna **Domneşti,** raionul **Curtea de Argeş,** pionierii întîmpină ziua de 30 Decembrie cu noi succese la învăţătură. La chemarea **„Nici un pionier rămas în urmă la învăţătură"** pionierii din această şcoală răspund cu note tot mai bune. Tot în cinstea zilei de 30 Decembrie, pionierii au mai colectat 4 000 kg de fier vechi şi au confecţionat 2 000 de tutori pentru puieţii gospodăriei agricole colective.

● Pe dealurile din împrejurimile comunei **Măgura,** raionul **Tîrgovişte,** pionierii Şcolii de 8 ani au plantat un mare număr de puieţi de tot felul. De asemenea, au ajutat la îngrijirea parcului comunal, la strîngerea frunzelor uscate.

● Alături de pionierii din întreaga ţară, pionierii Şcolii de 8 ani din comuna **Balileşti,** raionul **Muscel,** participă cu însufleţire la colectarea fierului vechi. În cinstea zilei de 30 Decembrie ei s-au angajat să strîngă peste 1 000 de kg. Zilele trecute, angajamentul a început să fie transformat în faptă. Mulţi pionieri au adus la şcoală o mare cantitate de fier vechi, iar într-o duminică au pornit cu toţii pe la casele sătenilor adunînd toate obiectele metalice nefolositoare. Printre pionierii care s-au evidenţiat în ziua aceea se află şi Diaconescu Nicolae, Hera Maria, Diaconu Gabriela si alţii. Acţiunea continuă.

● Peste 20 000 de puieţi forestieri au fost plantaţi de curînd pe dealurile din jurul comunei **Între Sibicii,** raionul **Cislău.** În această frumoasă acţiune, pionierii şi şcolarii de la Şcoala de 8 ani din comună şi-au dovedit hărnicia şi dragostea pentru locul natal.

MICII GOSPODARI

Pe bulevardul Republicii, în apropierea gării de Sud din oraşul Ploieşti, se află un nou cvartal de locuinţe muncitoreşti — cvartalul Eminescu. Între aceste blocuri există o fîntînă arteziană, iar de jur-împrejur sînt ronduri cu flori. Toată vara, pînă toamna tîrziu, străluceau în zeci de culori! Ţi-era mai mare dragul să priveşti. Şi aceasta pentru că aici locuiesc gospodari harnici. Gospodari sînt şi fiii locatarilor, în majoritate elevi la Şcoala de 8 ani nr. 1. Să vă povestesc o întîmplare.

Era cam prin august. Cîţiva copii de cinci-şase ani se jucau de-a... gospodarii. Îşi făcuseră din pămînt o grădiniţă; beţele şi frunzele erau „flori".

— Ar trebui şi un gard, a spus unul dintre ei.

Şi pe loc le-a venit o idee năstruşnică. Scoteau cărămidă de pe... marginea rondurilor de flori şi-şi „construiau" gardul. Cînd au văzut pionierii, s-au luat cu mîinile de cap! Dumitru Elisabeta le-a vorbit, le-a arătat cu ce au greşit şi împreună au refăcut rondurile. Pentru joacă le-a dat alt „material". De atunci, Elisabeta şi cei mici sînt buni prieteni. Acum, cînd sînt şcolari într-a-ntîia, ştiu şi singuri ce au de făcut. Dimineaţa, înainte de a pleca spre şcoală, udă ghivecele cu flori din hol. Cînd se întorc, le mai curăţă — aruncă o frunză veştejită, îndreaptă o crenguţă care creşte strîmb. Grija pentru curăţenia blocului este deopotrivă a tuturor, a celor mici ca şi a celor mari. Săptămîna trecută, tovarăşul Micşulescu strîngea cu grebla bălăriile din grădină. Pe loc i-au şi sosit ajutoare: fiul său — Gheorghe, colegii acestuia— Iordache Virgil, Lucaci Mihai şi alţii.

Copii harnici şi politicoşi sînt mulţi în cvartalul Eminescu. Sau să vă spun altceva. Odată, Feudu Ileana cobora veselă scările. Îşi terminase lecţiile şi acum ieşea în curte. Din apartamentul trei se auzeau plînsete de copil. Stătu o clipă pe gînduri, apoi sună.

— Tot cobor, spuse ea gospodinei, daţi-mi copilul să vi-l plimb.

Într-o zi, un băiat din afara cvartalului — din „afară", pentru că altfel ar fi ştiut regula — a venit la Rădulescu Mihai. Cum nu l-a găsit acasă, a vrut să-i lase un bileţel, dar nu avea hîrtie. Şi, fără să se gîndească prea mult, a început să scrie chiar pe... uşă (care era albă).

— Ce faci aici? i-a strigat supărat Mihai, care tocmai sosea.

— Nu erai acasă şi... îţi lăsam un răvaş.

Dar Mihai, fără să-i răspundă, deschise uşa, luă o cîrpă udă şi i-o dădu.

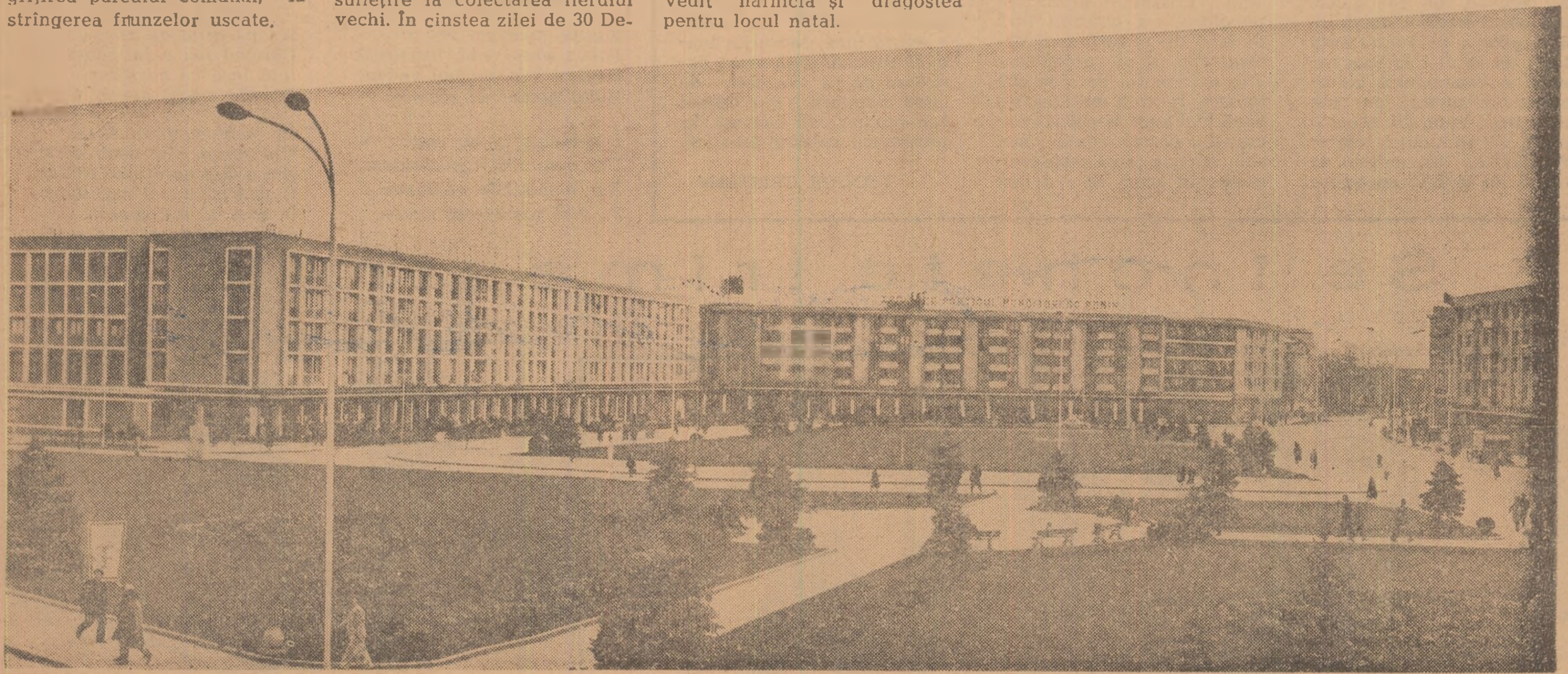
— Ce să fac? întrebă celălalt mirat.

— Să speli. La noi în bloc, cu toţii păstrăm curăţenia, iar cine murdăreşte, spală, asta e regula!

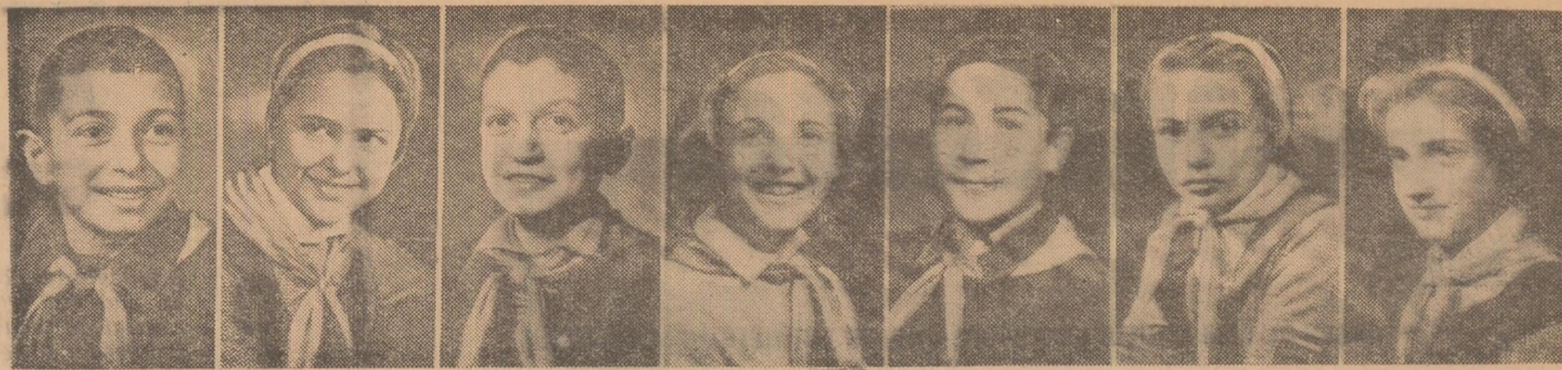
Şi prietenul lui Mihai a făcut întocmai.

— Bună regulă, a mai spus el. De aceea e aşa de frumos şi de curat la voi!

GETA COSTIN

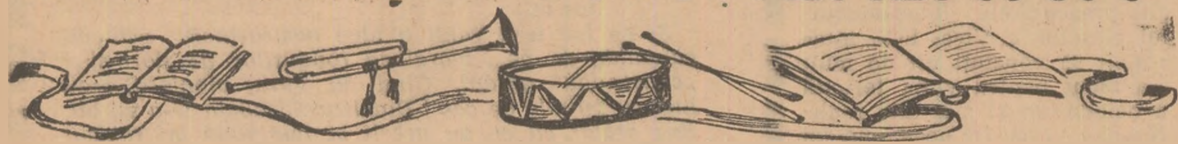

Unul din cvartalele de locuinţe noi din Ploieşti. Şi în aceste blocuri sînt pionieri şi şcolari buni gospodari!

Un colectiv de conducere fruntaș

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Școala de 8 ani nr. 8 din orașul Buzău. În această școală se duce o bogată activitate pionierească. Detașamentul claselor a VI-a este fruntaș. Aceasta se datorește și felului în care lucrează colectivul său de conducere. Cu toții sînt în primele rînduri la acțiunile pe care le organizează, de aceea pe piepturile lor strălucește și distincția pionierească. De la stînga la dreapta — Petre Dan, președinte de grupă, Naclada Mariana, președinta detașamentului, Frone Constantin, Ionescu Emilia, Alecu Mircea, Mitra Lucica și Bostan Dida, președinți de grupă.

Cum procedează ei

Mergînd spre Școala de 8 ani din Răcari, regiunea București, de departe îți atrag atenția sumedenie de glasuri. Cu cît te apropii, glasurile se disting și mai bine. Dintr-o clasă se aude un cor, dintr-o altă clasă — o pionieră recitînd. Și așa, pătrunzînd în școală pe urmele acestor glasuri, întîlnești copii învățînd o suită de dansuri sau alții repetînd o piesă de teatru.

O pionieră ne spune :

— Formațiile artistice ale unității au repetiție generală. Duminică, prezentăm un program pentru colectiviștii din Bîldana !

Nu-i pentru prima dată cînd pionierii din Răcari prezintă programe artistice pentru colectiviștii din comunele învecinate sau pentru consătenii lor. Duminică de duminică, ei sînt aplaudați pe scenele căminelor culturale din Slobozia-Moara, Ghergani, Bîldana sau din comuna lor. De aceea, cînd corul unității, recitatorii și echipa de teatru s-au clasat pe locul I la faza raională a concursului cultural-artistic, nimeni nu s-a mirat prea mult. Și aceasta pentru că activitatea cultural-artistică din unitate se bucură de multă apreciere din partea pionierilor, pentru că activul pionieresc o consideră ca una din sarcinile sale importante.

Îndată după alegeri, activul pionieresc, ajutat de tovarășii instructori și profesori, s-a sfătuit cu ceilalți pionieri asupra problemelor privind buna organizare a formațiilor artistice. Mai întîi, s-au organizat formațiile artistice pe baza celor existente anul trecut. Apoi, s-a trecut la alegerea repertoriului. În programul corului (cor care cuprinde peste 150 de pionieri), s-au trecut cîntece dedicate patriei și partidului. („Partid iubit, părinte drag", „Aceasta e patria mea"), traiului îmbelșugat al colectiviștilor („La noi în gospodărie"), vieții fericite a copiilor din patria noastră („Visurile noastre se vor împlini"). Recitatorii,

Concursul cultural-artistic

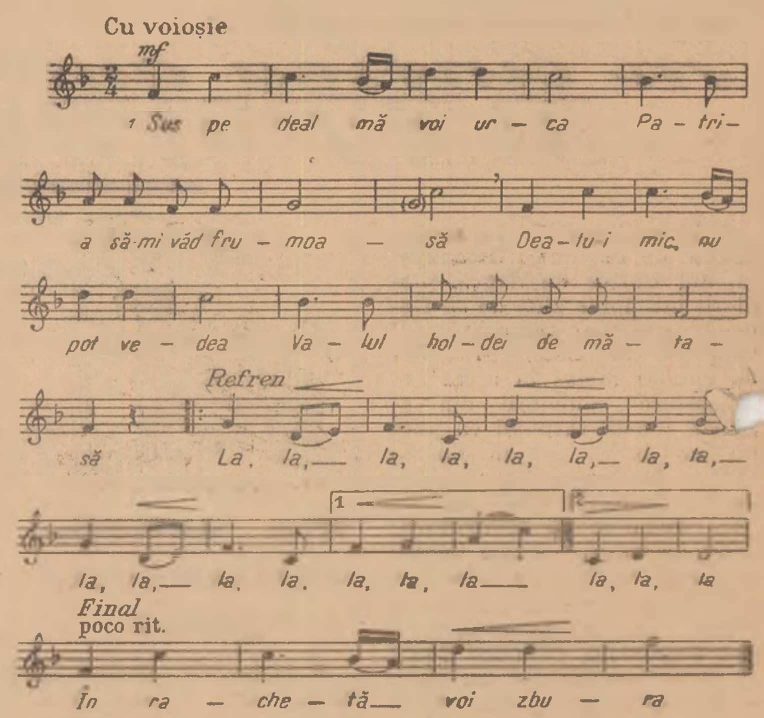
sub îndrumarea tovarășei profesoare Ioana Pătru, au început să învețe și ei noi poezii : Constantin Mariana („A fost o zi" de Maria Banuș), Anason Mariana („Acesta e Ilie Pintilie" de Demostene Botez), Bodea Elena („Partidului" de Horia Aramă) etc.

În privința dansurilor populare, s-a obișnuit încă de anul trecut ca fiecare detașament să-și organizeze cîte o formație de sine stătătoare. Întrucît unitatea s-a prezentat anul trecut la concursul cultural-artistic mai slab în ceea ce privește dansurile, în acest an s-a luat măsura îmbunătățirii atît a repertoriului cît și a costumației. În afara unei suite de dansuri romînești pe care o pregătește detașamentul 5, s-a luat inițiativa pregătirii unor dansuri populare din U.R.S.S. de către detașamentul 4 și a unui tablou coregrafic de către detașamentul 2.

Discuții îndelungate a prilejuit repertoriul celor două formații de teatru. Mult timp părerile au fost împărțite. Formația detașamentelor 1 și 2 (clasele a III-a și a IV-a) s-a oprit pînă la urmă la sceneta „Clubul celor șase P" de J. Gheliuc, iar cea a detașamentelor mari, la sceneta „Șoimul trebuie să zboare" de Camil Șerban. Activul pionieresc nu s-a oprit însă aici. S-a alcătuit un grafic al repetițiilor de a căror respectare strictă a primit sarcina să răspundă președinta unității, Badea Elena. Concomitent, pe măsura definitivării diferitelor numere din program, s-a stabilit ce spectacole vor prezenta la căminul cultural din comună. De fapt, în această privință există în unitate o tradiție foarte frumoasă. Fiecare detașament prezintă o dată pe lună un program artistic la căminul cultural. Se poate spune că pionierii de aici consideră concursul cultural-artistic drept o activitate permanentă, și aceasta e foarte bine. Măsurile luate și aplicate pînă acum dovedesc că în vacanța de iarnă pionierii din Răcari vor repurta noi succese în activitatea cultural-artistică.

TEODOR CRISTIAN

Versuri : **TITEL CONSTANTINESCU** — Muzica : **CONST. ROMAȘCANU**

Sus pe deal mă voi urca,
Patria să-mi văd, frumoasă.
Dealu-i mic, nu pot vedea
Valul holdei de mătase.

Din colnic în alt colnic,
Urc spre Făgăraș cărarea.
Dar e muntele prea mic
Să văd sondele și marea.

Sui pe aripi de cocor,
Chiuind fac ochii roată.
Iată însă că mi-i dor
Să văd astăzi lumea toată.

În rachetă, știu, curînd
Voi zbura, și-n nimb de soare,
Am s-aud spre zări urcînd,
Glasul păcii, tot mai tare.
În rachetă voi zbura...

Se încheie trimestrul...

Micul naturalist

— Floarea asta arătoasă
Este cam pretențioasă,
Cere muncă, dar în schimb
Crește-n orice anotimp !

Un matematician talentat

— La algebră, dragii mei,
Judecați ce se petrece :
Orișice problemă am
Rezultatu-i... unic : zece !

Ceasornicul unuia cu note mici

De vreo lună, ce bucluc :
Fix la PATRU somnu-i strică !
E normal : s-a molipsit
De la notele lui Gică !

La 14 ani

Clipa în care te desparţi de copilărie nu se arată nici pe ceas şi nici pe calendar, şi poate că nici nu e vorba de o singură clipă. Umbli la şcoală, te joci cu cei de seama ta, faci cîte şi mai cîte năzbîtii dar, între timp, în ghiozdan, locul aritmeticii îl ia algebra, pe rafturile de acasă cărţile se înmulţesc şi numele tău începe să nu mai fie rostit doar la orele de curs, ci şi în împrejurări în care se vorbeşte despre activităţi obşteşti, despre diferite răspunderi... La început, lumea era de acasă pînă la colţul străzii, apoi orizontul s-a mutat la şcoală şi, în cele din urmă, el s-a lărgit cu totul, cuprinzînd sate, oraşe, oameni, uzine, ogoare — patria. La 7 ani, cît fac două mere şi cu trei mere era o problemă de aritmetică şi de intuiţie. La 14 ani, problema „cît produce o uzină într-un an dacă în fiecare lună îşi depăşeşte planul cu atît la sută" se judecă nu numai pe caietul de matematică, ci şi pe planul unor preocupări personale mai largi, al proiectelor tale de viitor. Şi uite aşa, într-o bună zi, tinere cetăţean, primeşti buletinul de identitate, dovadă a încrederii statului nostru în mersul tău pe calea maturităţii. E un moment, de bunăseamă, emoţionant; de faţă sînt reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, profesori, părinţi şi mulţi colegi. De la masa prezidiului — e o adunare festivă — sau din sală se vorbeşte despre cinstea care ţi se face, despre răspunderile care îţi revin. Într-o asemenea adunare, ţinută la **Salonta**, au primit buletinele şi pionieri ca Dănuţă Emilia, Sirca Mihai, Salontai Alexandru, dar şi cîţiva băieţi în nişte frumoase şi — adaug cu deplină convingere — pline de prestanţă şalopete gri: elevi din anul întîi al Şcolii de mecanici agricoli. Unul dintre ei, Morgovan Florian, ne-a mărturisit că îşi îndrăgeşte nespus meseria aleasă şi aceasta nu numai pentru frumuseţea, ci şi pentru utilitatea ei. Florian e fiu de colectivist şi ştie prea bine că tatăl lui, vecinii, întreaga gospodărie colectivă îl aşteaptă să se întoarcă în sat cu o înaltă calificare în meseria de tractorist. Dar nu e vorba numai de Florian, ci şi de alţi consăteni cu care a venit să înveţe împreună la şcoala belşugului: Ţenţ Ioan, Horga Ioan, Balint Pavel... Cînd se vor întoarce toţi patru în sat, pe tractoare, va fi nespus de frumos! Fără îndoială că momentul primirii buletinelor de identitate a fost o împrejurare în care s-au gîndit o dată mai mult — şi mai temeinic — la această clipă. Aşa apare în locul copilăriei, tinereţea sau, mai bine-zis, aşa se transformă visurile copilăriei în realitate.

OVIDIU ZOTTA

FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ ŞI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

1.

2.

3.

4.

1. HERA ION din clasa a VII-a, Şcoala de 8 ani din comuna Bălileşti, regiunea Argeş este unul din fruntaşii la învăţătură şi în activitatea cultural-artistică desfăşurată în unitate.

2. VELICU VIVIANA din clasa a VI-a de la Şcoala de 8 ani nr. 4 din Oradea are numai note de 10 şi conduce cu entuziasm activitatea detaşamentului claselor a VI-a B şi D.

3. VASILE ANGHEL, clasa a VII-a, Şcoala de 8 ani din Calomfireşti, regiunea Bucureşti. În unitate este recunoscut ca fruntaş la învăţătură şi în acţiunile de muncă patriotică.

4. TĂTUCU IOANA, elevă în clasa a V-a a Şcolii de 8 ani din comuna Jupalnic, regiunea Banat, are numai note de 9 şi 10. De curînd şi-a îndeplinit toate condiţiile pentru obţinerea distincţiei pionereşti.

„PRIETENII"

E frumos să ai prieteni!

Dar, vedeţi, sînt prieteni şi... prieteni. Obişnuim să-i numim prieteni pe cei alături de care te simţi în stare să învingi greutăţi, pe cei care-ţi dau un sfat bun cînd te găseşti în încurcătură, pe cei în care ai încredere.

Sînt însă şi prieteni care acceptă prietenii... ciudate. Un copil greşeşte faţă de colectivul din care face parte neînvăţîndu-şi lecţia, fiind indisciplinat la ore, fugind de la cursurile care nu-i „plac". Atunci, în aceste cazuri, se ivesc unii „prieteni". Admiră curajul cu care vorbeşti urît profesorilor, găsesc nemaipomenită „îndrăzneala" de-a fugi de la ore. Cam acest gen de prietenie îi leagă pe doi dintre elevii clasei a V-a A de la Şcoala medie din Ineu. Este vorba de Nica Savu şi Borlea Augustin. Nica... repetă clasa. Şi, deşi o repetă, persevereazå în a obţine note de 4 şi — mai rar, ce-i drept! — de 5. Aceleaşi note le are şi Borlea. De pildă, Nica are o mare „pasiune". Îi place să fie bufonul clasei. I se întîmplă uneori să ştie lecţia, — dar şi în acest caz (deosebit de rar) el n-o spune aşa cum ar spune-o un copil conştient că situaţia lui la învăţătură este din cele mai rele. Dar Nica e şi „mîndru": refuză cu „demnitate" şi „consecvenţă" ajutorul la învăţătură al colegilor. „Pot să învăţ şi singur" este mereu răspunsul său. Dar cine poate garanta aceasta dacă el n-a dovedit-o!? „Prietenul", adică Borlea Augustin, nu repetă clasa. Dar ca şi cînd ar fi promis cuiva că nu va lua alte note decît 4 şi 5, el „se ţine de cuvînt". El pleacă, de pildă, de la ore. Dar nu aşa, oricum, şi nu de la toate orele, ce-i drept. Are grijă ca, de cîte ori pleacă, să lase vorbă. Şi nu se duce, de obicei, departe. Ci, peste drum, la piaţă. Aşa şi spune: mă duc puţin pînă la piaţă!

De fapt, copii, lucrurile sînt mai grave decît s-ar putea crede. Pionierii, colegii lor de clasă, nu s-au dovedit prea buni tovarăşi, pentru că i-au lăsat să facă ceea ce le trece prin cap. Nici Lingurar Iosif, preşedintele detaşamentului, nici Raţiu Cornel, nici Mihuţ Ioan, nici Kovacs Gavril nu s-au dovedit buni tovarăşi.

În loc să se ocupe mai mult de ei, în loc să stăruie în dorinţa de a-i ajuta, se mulţumesc să rîdă.

Nu sînteţi buni colegi, pionieri din clasa a V-a A! Nu aveţi nimic de spus în legătură cu aceste fapte?

E. SKIBINSKI

Produse ale industriei uşoare pentru sărbătorile de iarnă şi... secretul lui Moş Gerilă!

Întreprinderi ale industriei uşoare producătoare de îmbrăcăminte, jucării, podoabe, dulciuri etc. pregătesc un sortiment mult mai bogat ca în alţi ani. Numai pentru copii se produc circa 350 de modele de jucării. Printre acestea se află 40 de modele de jucării mecanice ca trenuleţul de manevră, care încarcă şi descarcă automat conţinutul unui vagon, un mic elicopter care execută în aer o serie de figuri etc. Au început să fie livrate comerţului aproape 400 de noi modele de confecţii, tricotaje, ciorapi etc.

Multe din aceste noutăţi vor fi prezentate în expoziţii cu vînzare. Numai în Bucureşti se vor organiza expoziţii cu vînzare în peste 200 de magazine de produse alimentare şi industriale, restaurante şi cofetării. In Capitală, ca şi în celelalte oraşe şi centre muncitoreşti, numeroase magazine vor desface coşuleţe cu cadouri. Ca şi în ceilalţi ani se vor crea orăşele ale copiilor. Totodată se vor organiza bazare pentru copii. In Bucureşti, desfacerea brazilor va fi asigurată prin aproape 200 de centre. Peste puţin timp, Moş Gerilă îşi reia activitatea. El răspunde pentru tradiţionalele convorbiri cu copiii la telefonul 16.22.02.

Încă un puiet este „îmbrăcat" de iarnă! parcă îţi spun cei doi pionieri (foto dreapta) din clasa a VII-a a Şcolii de 8 ani din comuna Colacu, raionul Racari.

Ei merg adesea la gospodăria agricolă colectivă pentru a da o mînă de ajutor părinţilor lor.

PENTRU VOI, COPII!

O mare căutare în aceste zile friguroase de iarnă o au... călduroasele haine de blană. Iată, în fotografie, unul din magazinele bucureștene profilate pentru desfacerea articolelor de îmbrăcăminte destinate copiilor.

PRIETENII CĂRȚILOR

Andrei Cămărășan, un om cu părul albit de vreme, se oprește în mijlocul drumului, cu mîna la gură.

— No, da-ncotro, feților, întreabă cu șiretenie niște copii pe care-i întîlnește în cale. Și fără să mai aștepte răspunsul: Ei, parcă nu știu eu! Dar am întrebat, la cine anume vă duceți acum, pe care uliță?

— Chiar pe strada matale mergem, la mătușa...

— Mie mi-a zis tata să-i aduc ceva cu îngrijirea animalelor pe timp de iarnă. N-a avut vreme să meargă acum la bibliotecă, că are treabă la gospodărie. Dar îi aduc eu cartea: poimîine are cerc!

Grupul de pionieri, ce tocmai coborîseră lespezile de piatră ale noului cămin cultural înălțat în mijlocul satului, se îndreaptă gălăgios în sus, pe ulița spuzită de ninsoare.

Moșul rămîne încă o vreme în drum, urmărindu-i pe copii cu privirea.

„Strașnici copii, pionierii ăștia!" gîndi moșul, pornind spre bibliotecă.

Avea dreptate. Parcă ieri s-a trezit și el cu cîțiva la poartă, iscodindu-l: „Că a citit cutare carte? Că... s-o citească, negreșit, că-i grozavă!

Și moș Andrei a citit. Și încă mult. Acum merge la bibliotecă să ia cea de-a 32-a carte!

Acolo, în satul Viișoara, raionul Turda, mulți colectiviști sînt prieteni cu cartea, citesc cu pasiune. Cornelia Moldovan, o utemistă inimoasă, are trecută o cifră impresionantă pe fișa de la bibliotecă: șaptezeci și patru de cărți citite în ultimul timp! Cititori pasionați sînt și colectiviștii Ion Tureanu, Noghiosy Ștefan...

— Dar nici pionierii nu se lasă mai prejos, mi-a spus Elena Hogea, bibliotecara. Ei sînt printre primii care se interesează de noutățile literare, tehnice și agrozootehnice. Și tot printre primii se află și în popularizarea lor în rîndurile părinților și fraților lor mai mari, în rîndurile colectiviștilor. Sînt ajutoarele mele cele mai apropiate.

— Ne puteți da cîteva nume de pionieri fruntași în această activitate frumoasă?

— Da. Șovagău Eugenia, Chenig Cornelia, Fluier Emil... Ultimul e mare amator de tehnică. Cum vine o carte nouă în bibliotecă, știe tot satul. De la el și de la ceilalți ca dînsul: pionieri destoinici — adevărați prieteni ai cărților!

AL. DINU IFRIM

REÎNTÎLNIREA...

Era o dimineață limpede de vară. Cu mersul său domol, maistrul Tiberiu Boroș pășea încet printre șirurile de mașini, schimbînd în dreapta și în stînga — saluturi amicale. Lîngă strungul lui Alexandru Pausert, poposi mai mult. Strungarul, un flăcău de vreo douăzeci și cinci de ani, blond, lat în spate, își salută meșterul cu o înclinație a capului și continuă să lucreze. Privindu-l cu cîtă îndemînare și atenție manevrează strungul, meșterul zîmbi unor întîmplări de demult.

...Cu vreo șapte ani în urmă, venise în secție un tînăr pirpiriu, cu părul roșcat, proaspăt absolvent al școlii profesionale, care susținea sus și tare că este „strungar calificat". Dar cînd a fost pus să lucreze, strungul nu prea voia să-l asculte. Atunci, tînărul s-a supărat grozav și a vrut să-și schimbe profesiunea. Maistrul însă, nu l-a lăsat să plece din secție. Săptămîni de-a rîndul l-a ajutat cu răbdare să deprindă tainele meseriei. Iar acum Pausert a devenit cunoscut de toți muncitorii: pe strungul la care lucrează flutură stegulețul roșu cu inscripția **„Cel mai bun strungar pe întreprindere"**. Pausert însă nu este singurul care a crescut sub îndrumarea maistrului Boroș.

Controlorul de calitate Ladislau Vekony, strungarii Andrei Szabo, Iosif Ionaș, frezorul Modor Zoltan și mulți alții au învățat meserie tot de la „baci Tibi" — cum îi spun maistrului, oamenii din uzină, de la „Înfrățirea", Oradea.

Meșterul porni mai departe. Acum s-a oprit lîngă alt strung. Îl năpădesc alte amintiri. Cu ani în urmă, la acest strung a învățat meserie pe un alt tînăr. Harnic flăcău! Și talentat. Piesele lucrate de el erau adevărate bijuterii. Dar, într-o bună zi, tînărul n-a mai venit la lucru. Plecase la învățătură, căci visul lui era să ajungă inginer. Oare și-a realizat visul? se întreba meșterul... Pe unde o fi acum?

— Bună ziua, meștere!

Întrerupt din meditație, baci Tibi răspunse aproape automat la salut. Apoi se întoarse spre interlocutor. Rămase uimit. Avea în față un flăcău înalt, puțin șaten, cu ochi sfredelitori, care semăna grozav de mult cu Nicolae Coțea! Tînărul de acum cîțiva ani. Dar parcă nu era el. Pe Coțea îl știa mai firav, mai plăpînd, un copil aproape. Pe cînd cel din fața lui... Ghicindu-i nedumerirea, flăcăul rosti:

— Eu sînt, meștere! Coțea...

Strîngîndu-i mîna, meșterul începu să-l „dojenească".

— Ai făcut la „nemotivate" cu carul. Pe unde ai umblat pînă acum? Cred că nici nu mai știi să pornești strungul, că, de, ai lipsit cam multișor...

Rîzînd, flăcăul răspunse:

— N-am uitat să lucrez, meștere. Ba, la învățătura dumitale, am mai adăugat cîte ceva. Și scoase din buzunar un carnet învelit în celofan pe care scria cu litere mari: **inginer mecanic, Nicolae Coțea.**

Meșterul îl sărută pe amîndoi obrajii, ca un adevărat părinte, și-i spuse, tulburat:

— Bine ai venit în mijlocul nostru, tovarășe inginer!

I. ANDREI

O NOUĂ STRADĂ LA SAT

În anii puterii populare, țara întreagă a devenit un vast șantier. În București, Galați, Bacău, Constanța s-au construit cartiere întregi de locuințe. Litoralul Mării Negre a devenit de nerecunoscut; pentru oamenii muncii s-au ridicat aici nenumărate blocuri de interes social-cultural. Pe harta patriei au apărut noi așezări, noi orașe: Onești, Lucăcești, Uricani, Victoria ș.a.

Alături de construcțiile de la orașe, o mare dezvoltare cunoaște în anii aceștia construcțiile de locuințe la sate. Numai între anii 1956-1960 au fost construite în mediu rural peste 330 000 de locuințe — expresie puternică a creșterii bunăstării țărănimii colectiviste.

În fotografie: *o stradă cu noile locuințe ale colectiviștilor din Ciorăști, raionul Rm. Sărat.*

Energia, entuziasmul tineretului — în slujba păcii !

Recent, la 4 decembrie, în cadrul Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. (organ al O.N.U.) ce se desfășoară la Paris a fost adoptată importanta propunere inițiată de țara noastră, cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace și înțelegere între popoare.

Acest document subliniază faptul că în epoca noastră de realizări gigantice în domeniul științei și tehnicii, energia, entuziasmul și spiritul creator al tineretului, trebuie să fie dedicate în întregime progresului și prosperității tuturor popoarelor de pe glob.

Tineretul trebuie ferit de efectele nefaste ale propagandei de război, sub orice formă s-ar manifesta. Manualele școlare, publicațiile, filmele, televiziunea și celelalte mijloace de informație destinate tineretului, trebuie să promoveze în rîndurile lui idealurile păcii, libertății, solidarității, să contribuie la apropierea între popoare.

Documentul scoate în evidență necesitatea ca tineretul să fie educat în spiritul deplinei egalități în drepturi a tuturor popoarelor, a combaterii colonialismului și a spiritului războinic și revanșard. Să fie încurajate și sprijinite călătoriile, festivalurile și întîlnirile tinerilor în scopuri educative, științifice, culturale, sportive — acestea toate constituind o contribuție la cunoașterea și înțelegerea reciprocă a tinerilor din toate țările.

Principala idee care străbate ca un fir roșu întregul document, este recomandarea ca tinerii lumii să fie educați în așa fel încît ei să se formeze oameni cu înalte calități morale, atașați profund nobilelor idei ale păcii, libertății, egalității și fericirii tuturor, ale dragostei și respectului față de om și de munca sa creatoare.

Parte integrantă a eforturilor desfășurate de țara noastră, împreună cu celelalte țări socialiste, cu toate popoarele iubitoare de pace, pentru preîntîmpinarea unui nou război și apropierea între popoare — inițiativa romînă cu privire la îndrumarea și educarea tineretului lumii, reprezintă o contribuție importantă la cauza păcii și coexistenței pașnice.

O zi memorabilă

13 Decembrie este o zi memorabilă în istoria luptei poporului nostru pentru libertate și o viață mai bună. Avînd exemplul victoriei proletariatului rus care izbîndise în Octombrie 1917, oamenii muncii din patria noastră au pornit cu și mai multă hotărîre în lupta împotriva exploatatorilor. Muncitorii cereau pîine, libertate, condiții omenești de muncă. Dar în loc să le satisfacă revendicările, capitaliștii i-au întîmpinat cu gloanțe. Atunci, la 13 Decembrie 1918, în Piața Teatrului Național, peste 100 de muncitori au căzut răpuși de gloanțele guvernului burghezo-moșieresc, iar mulți alții au fost răniți. Pentru a cinsti memoria celor care s-au jertfit pentru viața luminoasă de astăzi, noi, pionierii de la Școala de 8 ani nr. 11 din București, am organizat o vizită la Muzeul de Istorie a Partidului. Cu acest prilej am avut și o adunare pionierească închinată zilei de 13 Decembrie. De asemenea, mai mulți pionieri din detașamentul nr. 1 au depus buchete de flori la piatra comemorativă.

ANGELA SCARLAT
președinta detașamentului
nr. 1, Școala de 8 ani nr. 11,
București

Oceania

Atlasul pionierului

Peisaj din vechea și noua Oceanie, în care mult prea puține lucruri s-au schimbat.

Dintre europeni, primul care a cunoscut mulțimea de insule, cunoscută sub denumirea de Oceania, a fost cunoscutul navigator Magellan care a poposit aci în anul 1521.

Magellan — și apoi, după el, mulțimea celorlalți navigatori europeni — a aflat aci un pămînt bogat, înzestrat de o natură deosebit de darnică.

În Insulele Oceaniei cresc arbori folositori ca citricele, ananașii, cocotierii, bananii, arborii de cauciuc ș.a. iar indigenii cultivă trestia de zahăr, bumbacul, orezul, cafeaua și cresc bovine, ovine, porcine. Oceania produce o parte din producția mondială de copra (miez uscat de nucă de cocos, care conține ulei), de îngrășăminte naturale fosfatice, nichel și crom; Oceania aprovizionează multe din orașele lumii capitaliste cu ananas, cacao, fructe, blănuri și piei.

Vast arhipelag din Pacific, Oceania este situată între continentele Asiei și Americii pe o suprafață de 1 260 000 km² și are o populație de 6 milioane.

Oceania mai este cunoscută și sub numele unor părți componente ale ei — diviziuni datorate condițiilor naturale și populației. Astfel, MELANEZIA (în care trăiește o populație avînd pielea mai închisă la culoare) grupează un șir de insule mari ca Noua Guinee, *arhipelagul* Bismarck, *insulele* Solomon, Fiji *ș.a. situate în nordul Australiei. MICRONEZIA grupează insule mai mici și e situată la nord de Melanezia. POLINEZIA este cuprinsă între Micronezia și Australia pe de-o parte și coasta americană a Pacificului, pe de altă parte, avînd ca mai importante insulele* Hawai *(anexate de S.U.A. în 1959 ca al 50-lea stat),* Samoa, Cook, Markize, Societății ș.a. *NOUA ZEELANDĂ, (formată din Insula de Nord și Insula de Sud și alte cîteva mai mici) are 268 mii km p și peste 2,4 milioane locuitori dintre care, peste 95 la sută — europeni. Noua Zeelandă, fostă colonie engleză, a devenit din anul 1907 dominion în cadrul Commonwelthului britanic.*

Marile puteri europene și S.U.A. au jefuit nemilos, secole la rînd, bogățiile minunatei Oceanii, au batjocorit populația de aci, au nimicit-o sau au cărat-o — drept sclavi — în alte părți ale globului. În multe insule ale Oceaniei, instrumentele agricole au rămas și astăzi lopețile, plugul de lemn și prăjinile ascuțite.

Astăzi, pe lîngă secătuirea bogățiilor, colonialiștii americani, englezi, francezi au stabilit în aceste insule importante baze militare (numai S.U.A. au 250 !) iar în insulele Bikini, Entwetok și Christmas americanii efectuează experiențe nucleare.

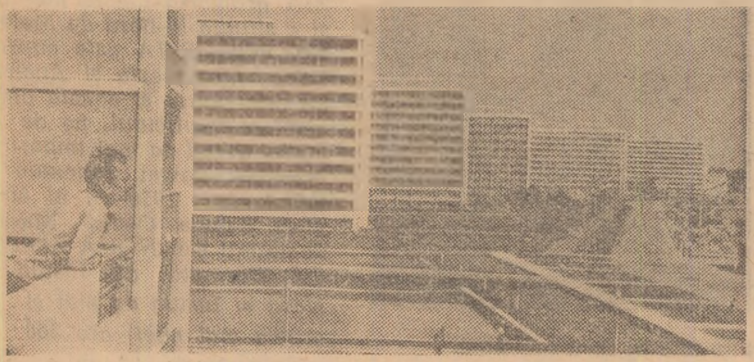
La 1 ianuarie 1962, Samoa de Vest a devenit independentă, ceea ce a prilejuit un nou impuls luptei pentru eliberare a popoarelor Oceaniei de sub jugul colonial. Va veni o zi, cînd în Oceania vor înflori unul după altul, tot mai multe state libere și independente.

Copii fără copilărie

Ca și în alte țări din „raiul" capitalist, copiii oamenilor muncii din Pakistan — țară înfeudată imperialismului american — sînt nevoiți să trăiască în cea mai cumplită mizerie. Neavînd posibilitatea să meargă la școală, flămînzi și goi, sînt nevoiți adesea să-și cîștige bucățica de pîine cerșind — așa cum se vede și în fotografie.

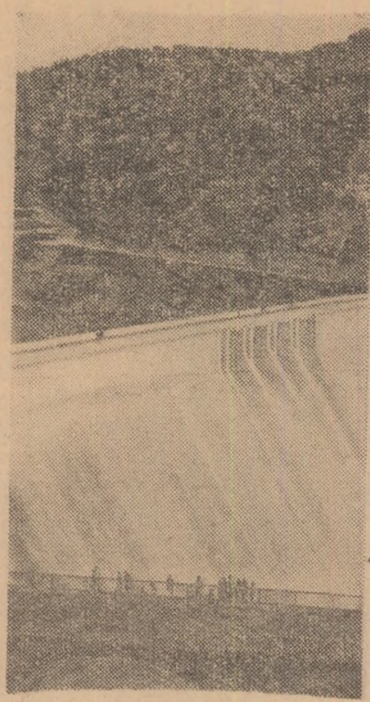

Pe litoralul Mării Negre a apărut o lume de basm construită din beton, metal și sticlă.

În anii puterii populare, clocotul vieții noi a cuprins întreaga țară. La Bicaz vuiau nu de mult munții de exploziile dinamitei, în alte locuri, noi și noi șantiere apăreau pe harta țării. Cîte și cîte obiective industriale, economice, cultural-artistice și sportive nu s-au construit în anii aceștia! În materialul pe care vi-l prezentăm acum, vă vorbim despre cîteva din aceste minunate realizări.

HIDROCENTRALA „V. I. LENIN" de la Bicaz este cea mai importantă lucrare din planul de electrificare a țării. Barajul ține în „spate" peste un miliard de metri cubi de apă! Tunelul de aducțiune are o lungime de 5 000 m și diametru de 7 m și este protejat de o căptușeală rezistentă, pentru care au fost turnați 350 000 mc de beton. Alt element component al acestei grandioase construcții este Uzina de la Stejaru.

Exploatarea „aurului alb", a prețioaselor căderi de apă, e un adevăr pe care burghezia îl cunoștea dar îl ignora, îl folosea numai atunci cînd îi aducea profituri imediate. Orizonturile limpezi și nemărginite ale socialismului, cu o economie minuțios planificată, n-a lăsat și nici nu lasă să-i scape nici o sursă binefăcătoare pentru popor. Hidrocentralele și termocentralele **Bicaz, Ovidiu II, Doicești, Borzești, Paroșeni** și alte puncte de lumină de pe harta ale planului nostru de electrificare, dau... „fructe de aur".

Pentru orice vizitator, barajul de pe Bistrița — de la Bicaz — rămîne o priveliște de neuitat.

MAMAIA este considerată ca una din cele mai frumoase perle ale lumii. Alături de blocurile-turn cu cîte 12-17 etaje, care adăpostesc peste 10 000 de turiști, se ridică clădirea elegantului **HOTEL „PARC"** cu 17 nivele. Litoralul Mării Negre, cu minunatele localități de aci, a devenit în anii de democrație populară un adevărat paradis al oamenilor muncii veniți la odihnă.

Înconjurată de un ansamblu de blocuri cu 9 etaje, **SALA PALATULUI R.P.R.**, are o capacitate de 3 000 de locuri. Instalațiile moderne ale sălii permit prezentarea spectacolelor la cel mai înalt nivel. Înconjurată de frumosul brîu de blocuri moderne, în culori pastel, Sala Palatului R.P.R. este una din florile de sticlă și beton ale Capitalei noastre.

Situată în parcul Tonola, frumoasă și impunătoare prin dimensiunile și stilul său arhitectonic deosebit, clădirea rotundă a **CIRCULUI DE STAT** întregește seria de edificii noi care înfrumusețează Capitala patriei noastre. Înconjurată de un larg brîu de sticlă, o pînză de beton armat sprijinită de 16 stîlpi cu înfățișarea unei bolte ondulate (ca o gigantică scoică), acoperă clădirea circului. Bolta are o deschidere de 60 m, iar sala de spectacole are diametrul de 44 m, cu 2 350 de locuri: este asigurată cu vizibilitate și acustică optime pentru fiecare spectator. Încălzirea și condiționarea aerului se face după principiile cele mai moderne. Menajeria ocupă o suprafață de 1 000 mp.

Sala Palatului R.P.R.

Pavilionul Expoziției Economiei Naționale.

PAVILIONUL EXPOZIȚIEI ECONOMIEI NAȚIONALE are o suprafață de expunere de 20 000 mp. Edificiul este înalt de 40 m (cît o clădire cu 10 etaje) și are diametrul interior al cupolei de 94 m. Această monumentală construcție de oțel, beton și sticlă, încîntă ochiul prin armonia proporțiilor, prin detaliile arhitecturale, prin perfecțiunea realizării tehnice.

BLOCUL-TURN din Piața Splaiului, înalt de 60 m, cu 5 m mai mult decît cel din Piața Palatului R.P.R. cu 20 de nivele, înconjurat de alte trei blocuri de contur cu 5 etaje, domină maiestuos bătrînul chei al Dîmboviței. O particularitate a acestui bloc este finisajul său exterior, executat din plăcute de ceramică.

Impunătoarea clădire a Casei Scînteii

Monumentala construcție a **CASEI SCÎNTEII**, cuprinde o suprafață de 4 ha. Adăpostește secții de fabricație care tipăresc zilnic peste 200 000 de exemplare de cărți, broșuri, reviste și 1 000 000 de exemplare de ziare pe oră! Este cel mai mare combinat poligrafic din sud-estul Europei.

*

Cu aceasta, dragi copii, se încheie ciclul nostru de materiale despre construcții mărețe. Scrieți-ne ce v-a plăcut mai mult și ce ați dori să mai citiți în pagina de știință și tehnică a gazetei noastre.

AL. MIHU

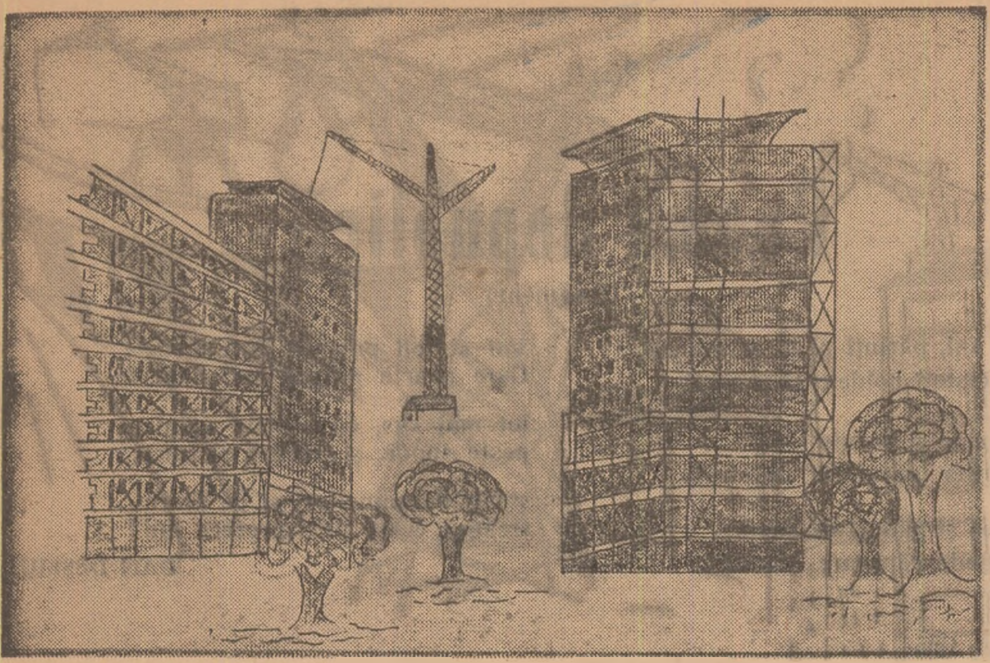
Apă încălzită în... pămînt!

Călătorului prin regiunile veșnic înghețate din Extremul Nord al U.R.S.S. i se înfățișează în unele locuri un peisaj curios: ici, colo, în mijlocul zăpezilor eterne, apar mici insulițe de pămînt acoperite cu vegetație și chiar presărate cu flori!

Care este originea acestor „oaze" pierdute în pustiul înghețat al Siberiei de nord?

La fel ca și adevăratele oaze ale deșertului, insulele verzi polare sînt creația izvoarelor. Aici însă este vorba de izvoare de apă... caldă care își au sursa în adîncimile scoarței terestre. (Se știe, de pildă, că pe măsură ce coborîm spre centrul pămîntului, temperatura crește cu 1° C la fiecare 100 de m, astfel că la adîncimea de 10 km domnește o temperatură de 100° C). Datorită ingeniozității oamenilor, acest fenomen nu a rămas o simplă curiozitate naturală, ci a început să fie folosit în scopuri utile. Geologii sovietici au explorat regiunile bogate în izvoare calde și au întocmit hărți amănunțite ale acestora în scopul folosirii lor ca sursă de energie. Izvoarele termale, ce depășesc uneori temperatura de 100°C, pot servi la încălzirea orașelor și alimentarea lor cu apă caldă. Astfel, în Daghestan, o parte din ele sînt utilizate, iar în Caucaz se lucrează la amenajarea izvoarelor cunoscute pentru încălzirea orașelor Tbilisi și Groznîi. Uneori, pentru a se croi drum apei calde din adîncuri, se execută foraje care ating adîncimea de 4 000 m! În sfîrșit, calculele efectuate de geologi au arătat importanța economică a acestei inepuizabile surse de energii: rezultatele lor dovedesc că numai izvoarele descoperite pînă acum ar putea asigura încălzirea și alimentarea cu apă caldă a 60 de orașe și a 100 de districte ale Uniunii Sovietice.

1. NOI CONSTRUCȚII, desen executat de Spătărelu Adrian, cl. a IV-a, Școala de 8 ani, nr. 28, București.

CONCURSUL NOSTRU DE CORESPONDENȚE ȘI DESENE ÎN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

2. LA ÎNFRUMUSEȚAREA PARCULUI, desen executat de Catfas Aurica, comuna Gălăutaș, Regiunea Mureș - Autonomă Maghiară.

Gînduri și amintiri în fața unei machete

Sînt de serviciu la camera pionierilor. Nici un telefon, nici un zgomot! Privirea mi s-a oprit pe o machetă. E macheta pe care am primit-o la Hunedoara, de la oțelari, de la tovarășul Tripșa, cu prilejul excursiei organizate de unitatea noastră anul trecut. Ce frumos a fost! Gîndurile-mi vin unul după altul — orice atingere a degetelor îmi trezește amintiri. E macheta Combinatului Siderurgic!...

Mi-s dragi locurile vizitate, mi-s dragi oțelarii, mi-s dragi flăcările din Bataga. Acolo, m-am decis să fiu ca tovarășul Tripșa — să devin oțelar. E visul meu și așa va fi. Voi învăța zi de zi, voi merge la combinat, voi deveni oțelar — laminorist, un om nou...

Am plecat într-o dimineață de mai în excursie. Voiam să văd Combinatul, să asist la o șarjă, să văd un cuptor Martin, să stau în bătaia flăcărilor, să port pe cap o șapcă de oțelar, să-i văd pe acești îmblînzitori ai coloșilor de oțel...

Iată Combinatul metalurgic, cu înaltele focuri multicolore ale furnalelor. O pădure de focuri — un vuiet veșnic — iată Hunedoara cea nouă, strălucitoare, plină de muncă, plină de un veșnic entuziasm al muncii. Aproape de centru, de legendarul castel al Huniazilor, se înalță cu proporții fantastice marele bluming — mai măreț decît tot ce se află pe aici. Sus pe coasta muntelui, cuptoarele de uscat minereul, uzina chimică, cocseria — iar ceva mai jos, cîmpul incandescent de zgură aruncată, aleasă de furnal.

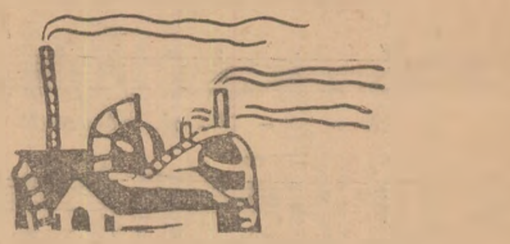
Priveam Hunedoara, orașul nou, mîndrie a anilor de cînd poporul stăpîn pe soarta sa construiește o viață nouă.

Am intrat cu toții pe poarta combinatului; noi, pionierii Școlii medii nr 2 Craiova care am trimis oțelarilor cele 10 000 kg de fier vechi! Intrăm în oțelărie, ne izbește dintr-o dată vuietul uriașelor macarale și viscolul milioanelor de scîntei țîșnind din pîlniile de turnare a oțelului. Cîteva clipe n-am putut vedea decît incandescența cuptoarelor și zborul greoi al oalelor de oțel. Flăcările cuptoarelor dogoreau năprasnic, milioane de scîntei scăpărau prin hala uriașă — omul supunea această poezie a focului!

Șarja 5 618! Bravo pionierilor craioveni. Toți am izbucnit în urale și în fluturări de cravate. Fierul nostru! O șarjă pentru noi, noi cei care l-am adunat cu mîinile noastre. Muncitorii ne sărută, întreaga hală este o primăvară de flori roșii!...

La plecare am primit daruri, am dăruit daruri. Ștefan Tripșa ne-a dăruit macheta Combinatului. Cîte visuri n-am visat atunci, cîte idei nu mi-au venit. Dar una mi-a rămas adînc tipărită în suflet — să devin oțelar!

PĂDUCEL NICUȘOR
președintele unității de pionieri nr. 16, Școala medie nr. 2, Craiova

SPORT

De vorbă cu Frederic Orendi

Ne-am adresat maestrului Frederic Orendi, campion absolut al R.P. Romîne la gimnastică, cu rugămintea de a prezenta micilor noștri cititori cîte ceva din bogata-i activitate sportivă.

— Am început să fac gimnastică cam acum un sfert de secol...

— ??!!

— Da, la vîrsta de șase ani. Pe lîngă exercițiile elementare de gimnastică, atunci am început să mă „joc" la o bară fixă pe care tatăl meu o instalase, în acest scop, în curtea noastră. În anii care au urmat, am îndrăgit încetul cu încetul bara și... gimnastica. La 9 ani, am participat la o demonstrație de gimnastică pe scena teatrului din Mediaș, de unde sînt de loc, iar la 12 ani am cîștigat primul meu concurs oficial la care am participat. De atunci au trecut mulți ani. Gimnastica a devenit și a rămas pasiunea mea.

— Cum și de ce ați cultivat această pasiune? Din pur interes sportiv?

— Răspunzîndu-vă la întrebarea de ce m-am ocupat de gimnastică, trebuie să vă mărturisesc că inițial m-am gîndit la un singur lucru: să mă dezvolt fizic cît mai bine, mai armonios, cunoscut fiind faptul că gimnastica este sportul care solicită și dezvoltă absolut toți mușchii corpului. Cu timpul însă, rezultatele mele mi-au deșteptat și anumite... veleități sportive.

Cît despre modul cum trebuie practicată gimnastica, aș vrea să vă spun că regularitatea antrenamentelor, sîrguința, disciplina, seriozitatea trebuie să caracterizeze de la început această îndeletnicire. Am făcut zilnic 15—30 de minute gimnastică de înviorare și tot zilnic mi-am „lucrat" forța cu ajutorul unor mici haltere a căror greutate a crescut treptat pe măsură ce am crescut și eu... De asemenea, de două sau trei ori pe săptămînă am făcut antrenamente la diferitele aparate de gimnastică: cal, bară, inele. Desigur, cu timpul, ajungînd sportiv de performanță, am participat la antrenamentele sistematice ale asociației sportive *Dinamo* din care fac parte.

— Și rezultatele?

Cu modestia care-l caracterizează, interlocutorul nostru nu ne-a răspuns pe loc. Consultînd însă diplomele, cupele și medaliile sale, am aflat că a obținut peste 20 de titluri de campion al R.P. Romîne, a fost de două ori campion internațional al R.P. Romîne, a participat și a avut rezultate bune la numeroase concursuri în U.R.S.S., Franța, R.P. Bulgaria, Finlanda, R.S. Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.D. Germană, Italia, R.P. Polonă.

Interviu luat de MARIUS POP

Pregătiri în vederea probelor de gimnastică din finala cupei Orașului București

În sala de gimnastică a Școlii medii nr. 3 „Ion Neculce" din București stau aliniați față în față unsprezece pioniere și unsprezece pionieri. Sînt cei mai buni gimnaști selecționați din clasele a V-a și a VI-a.

Din șirul pionierilor, cea mai mică și vioaie — Drăgan Daniela — pășește în fața profesoarei de educație fizică Clementina Mladin.

— Tovarășă profesoară, echipele de gimnastică sînt gata pentru începerea lecției.

Exercițiile încep sub îndrumarea și supravegherea profesoarei. Fetele au întîietatea. Rînd pe rînd, ele execută exercițiile. Cele două echipe de gimnastică — fete și băieți — se află într-un stadiu destul de avansat. În prezent, toți duc bătălia pentru „finisare", perfecționare.

Drăgan Daniela, cea care dăduse raportul mai înainte, este, într-adevăr, una din cele mai bune executante a probelor de gimnastică. Mișcările ei sînt precise, pline de siguranță și grație. Nici colegele sale Mureșanu Georgeta, Găman Silvia, Negoiță Victoria, Aldea Florica nu vor să fie mai prejos. Ele au înțeles că numai prin muncă, prin exerciții repetate cu tragere de inimă pot deveni gimnaste valoroase.

Mișcările se succed ritmic, spectaculos, întrerupte la cea mai mică incorectitudine. Acest lucru îl observă deîndată ochiul ager, experimentat al profesoarei Mladin.

Urmează băieții. Ei au trecut deja la aparate. I-am privit cum își luau elanul, o bătaie, un salt spectaculos în aer și „calul" era trecut în zbor.

Între băieți l-am remarcat pe Costache Gheorghe. Profesoara mi-a dat amănunte: „Este un elev foarte calm, curajos, execută cu multă ușurință și siguranță și — ceea ce e mai important — e fruntaș la învățătură. Aștept mult de la el".

La plecare am putut să aflu chiar de la Gheorghiță că vrea să devină gimnast de valoare, campion. „Pînă atunci, vreau ca echipele noastre de gimnastică să se claseze pe locuri fruntașe în finala Cupei orașului București la gimnastică" a încheiat el.

NICOLAE BULGARU

Poema Republicii

(fragment)

La mulți ani, părinți și fii ai muncii,
Voi, ce creșteți holdele și pruncii,

înălțați uzine și baraje
Și-ați aprins luceafărul de straje

peste spice și păduri de sonde,
peste fragede căpșoare blonde!

Voi sînteți puterea fără moarte
Care poartă pururi mai departe,

tot mai sus, cu brațele voinice,
peste sonde, și păduri, și spice,

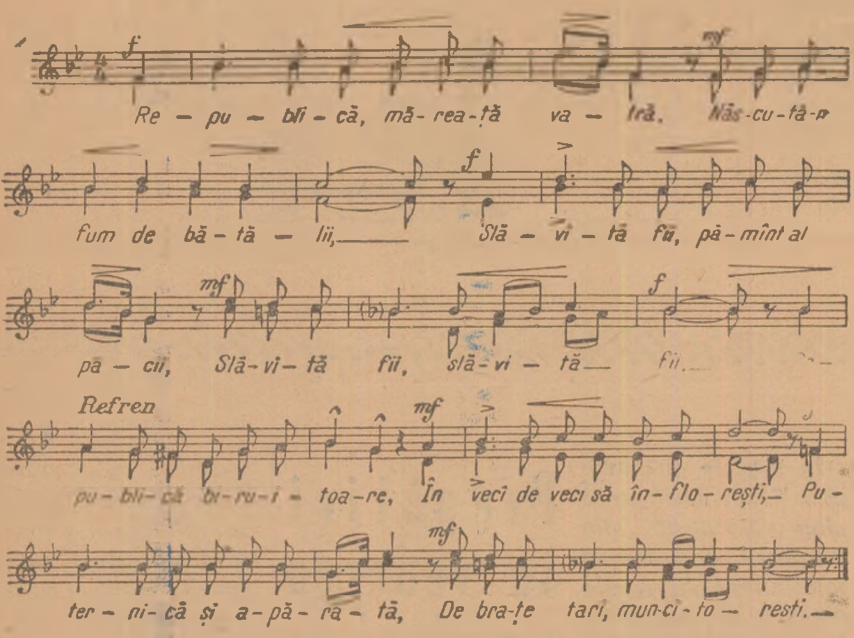
steag de muncitori și de țărani,
steagul celor cincisprezece ani!

DAN DEŞLIU

TE CÎNTĂM, REPUBLICĂ IUBITĂ

Dragi pionieri, în ajutorul pregătirii serbărilor pionierești închinate celei de-a XV-a aniversări a Republicii noastre, publicăm această pagină cu poezii și cîntece; vă recomandăm, de asemenea, în vederea îmbogățirii repertoriului, să consultați colecția gazetei „SCÎNTEIA PIONIERULUI" și a revistei „CRAVATA ROȘIE" din acest an, unde veți găsi cîntece și poezii închinate patriei și partidului.

Republică, măreaţă vatră

Versuri: E. JEBELEANU

Muzica: I. D. CHIRESCU

I

Republică, măreață vatră,
Născută-n fum de bătălii,
Slăvită fii, pămînt al păcii,
Slăvită fii, slăvită fii.

Refren:

Republică biruitoare,
În veci de veci să înflorești,
Puternică și apărată,
De brațe tari, muncitorești.

II

Sub steagurile aurorii,
Purtate-n slavă de partid,
Înaintăm toți fiii muncii,
Un singur grai, un singur zid.

Refren...

III

Pămînt al păcii și-al dreptății,
Republică, pămînt iubit,
Ne dăruiești mereu lumina,
Privind mereu spre răsărit.

Generație

Voi v-ați născut o dată cu lumina,
Cu zorii noi prin luptă cuceriți.
Părinții s-au jertfit în lupte grele
Ca viața voastră, liberi s-o trăiți.

Cresc schele noi cu frunțile în soare
Și fabrici urcă-n marșul tineresc,
Un șantier ni-e țara și-o grădină
Cu ea spre viață anii limpezi cresc.

Și-n lupta asta nouă ce cuprinde
Întreaga țară-n ritmu-i arzător,
Doar învățînd cu dragoste și rîvnă,
Trăind cu cinste, ești folositor!

IORDAN POPESCU

Florile partidului

Ești floarea gîndurilor mele
Și pajiștea-nsoritei vieți,
Lumina mea de roșii stele
În zarea-ntîilei tinereți.

Copilăria împlinită
Ce mi-o veghezi, părinte bun,
Mi-a înflorit neprihănită
Că flori din gîndul tău adun.

Cum pot să răsplătesc mai bine
Fierbintea dragoste ce-mi porți
Decît, partid, crescut de tine,
De tine demn să mă socoți!

ION CALOVIA

Ţara

de NICOLAE LABIŞ

Zăpada jucăușă s-a așternut pe țară.
Și-adună baba Iarnă troienile în clăi.
În seri cu lună rece trec sănii, parcă zboară,
Cu scîrțîit de șine și zvon de zurgălăi.

Sînt negri numai stîlpii de telegraf și nucii
Iar apele sub gheţuri au undele de plumb
Rămas de astă-toamnă pe streașina ulucii
Îngălbenit tresare strujanu-i de porumb.

Iar zările întinse-ți sorb privirea parcă;
Se-adună depărtarea. Și nemișcat rămîn
În bătătura țării, ca-ntr-o ogradă largă,
În care împreună cu-ai mei rămîn stăpîn.

Îmi rostuiesc averea: furnale-n Hunedoara,
Cărbune la Petrila, pe Prahova țiței,
Mii de pătule-n care porumbul și secara
Și grînele se-ndeasă în sacii mari și grei.

Iar prin păduri, cu coarne pe spate despletite,
Am cerbii mei și țapii cei negri și țintați;
Am urșii ce-și sug laba în hrubele tihnite,
Visînd un vis sălbatic de iarnă în Carpați.

Semn de belșug, zăpada cîmpiile încarcă,
Și-i totul de-o lumină solemnă inundat.
Se-aud chemări de muncă și-i liniște, și p
Întinderile-s albe ca sufletu-mi curat.

Sens

Prieteni din uzine, de pe ogoare,
Neosteniți, Republicii, mereu
I-ați dăruit a brațelor vigoare
Și sufletul, și-al minții curcubeu.
Dar eu în vers nu izbutesc a scrie
Nici cît zidi zidarul cu-o mistrie.

Voi, rîuri dragi, ce-n patru dungi de zare
Porniți șuvoi din cremenea carpată,
Vă prindeți de-ale patriei hotare,
Vă-asemănați cu spițele de roată,
Veniți în cîntec s-aduceți răcoare,
Cîntați, că în gigantica rotire
Cu-ntreg poporul, într-un marş imens,
Înaintăm prin timp, fără oprire,
Spre Comunism, doar într-un unic sens.

NICOLAE BULGARU

Cîntec

Versuri: O. PANCU-IAŞI

Muzica: LAURENȚIU PROFETA

I

E soarele prieten țării mele;
Prieteni munții, cîmpul înflorit.
Prieten ne e roșul din drapele
Sub care viață nouă am clădit.

II

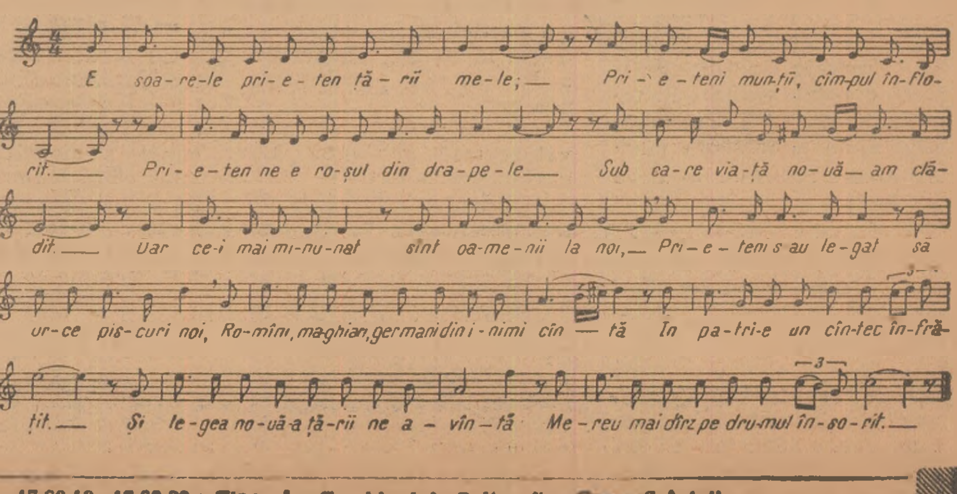
Dar ce-i mai minunat sînt oamenii la noi:
Prieteni, s-au legat să urce piscuri noi,
Romîni, maghiari, germani din inimi cîntă
În patrie un cîntec înfrățit.
Și legea nouă-a țării ne avîntă
Mereu mai dîrz pe drumul însorit.

III

Ne-a arătat partidul drumul vieții,
Pe frați și pe tovarăși să-i iubim.
Dar, cum iubim lumina dimineții
Pe dușmani să-i urîm și să-i lovim.

IV

Hei! Cît de minunat e să trăiești la noi!
Ni-i pasul avîntat spre mîndre piscuri noi.
Simțind alături umărul de frate,
Spre ani de rod îmbelșugat suim.
Noi sprijinim cu fapta noua lege,
Căci s-apărăm prietenia știm.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii